

Celosvětová hospodářská a finanční krize odhalila závažné a strukturální nedostatky ekonomik Evropské unie zejména těch, které jsou členy eurozóny. Vysoké zadlužení některých zemí eurozóny způsobilo, že se ocitly v platební neschopnosti a hrozí jim reálné riziko státního „bankrotu“ či nezbytná restrukturalizace jejich dluhu.

Práce analyzuje současnou krizi eurozóny na základě teoreticko-metodologických východisek teorie optimálních měnových zón a teorie ekonomické integrace. Zabývá se racionalitou tzv. Maastrichtských nominálních kritérií konvergence a zkoumá roli reálných konvergenčních kritérií v souvislosti se zavedením společné měnové politiky a společné měny euro. Rozebírá neplnění Paktu stability a růstu, který má zajistit dodržování fiskální disciplíny i po zavedení společné měny. Analyzuje aktuální vývoj měnovou a rozpočtovou krizí nejvíce postižených států eurozóny (Řecka, Irska, Portugalska), které již musely požádat o finanční pomoc EU a MMF. Práce se zabývá nástroji a opatřeními, které v této souvislosti přijaly instituce Evropské unie a další národní a nadnárodní autority. V textu je vypracováno dílčí hodnocení těchto opatření. Závěrečná část nabízí možné alternativy budoucího vývoje směřování eurozóny.